

(122a) **Missæ pro aliquibus locis (Orationes D. N. J. C.)**

FER. III POST DOM. QUINQUAG.

**MISSA DE SANTISSIMÆ
FACIES D. N. J. C.**

Introitus Philip. 2, 8—9

HUMILÁVIT semetípsum Dóminus Jesus Christus usque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen (T.P. Alleluia, Alleluia). Ps. 88.2. Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo: in generatióem et generatióem. V. Glória Patri.

Oratio

DÓMINE Jesu Christe, cujus sacratíssimus Vultus, in passióne absconditus, sicut sol in sua virtúte relúcet: concéde propítious; ut tuis passiónibus comunicántes in terris, in revelatióne gloriæ tuæ gaudére valeámus in caelis. Qui vivis et regnas.

Léctio Zacharí Prophétæ.

Zach 12, 10—11; 13, 6—7

HAEC dicit Dóminus: Effúdam super domum David, et super habitatóres Jerúsalem spíritum grátiae et precum: et aspicient ad me, quem confixerunt: et plangent eum planctu quasi super unigénitum, et dolébunt super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. In die illa magnus erit planctus in Jerúsalem, et dicétur: Quid sunt plagae istae in médio mánuum tuárum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum, qui diligébant me. Frámea, suscitáre super pastórem meum, et super virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus

exercítuum: percúte pastórem, et dispergéntur oves: ait Dóminus omnípotens.

Graduale IMPROPÉRIUM expectávit cor meum, et misériam: et sustínui, qui simul mecum contristarétur, et non fuit: consolántem me quæsívi, et no invéni. V. Dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

ALLELÚIA allelúia. V. Ave, Rex noster: tu solus nostros es miserátus erróres: Patri obédiens, ductus es ad crucifigéndum, ut agnus mansuétus ad occisióem. Allelúia.

Post Septuagesima, omissis Alleluia, et Versu sequenti, dicitur.

Tractus Isai. 53, 4—5 VERE languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit. V. Et nos putávimus eum quasi leprósum, et pecússum a Deo, et humiliátum. V. Ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, attrítus est propter scélera nostra. V. Disciplína pacis nostrae super eum: et livóre ejus sanáti sumus.

Tempora autem Paschali omititur Graduale, et ejus loc dicitur:

ALLELÚIA, Allelúia. V. Ave, Rex noster: tu solus nostros es miserátus erróres: Patri obédiens, ductus es ad crucifigéndum, ut agnus mansuétus ad occisióem. Allelúia. V. Tibi glória,

hosánna: tibi triúmphus et victória: tibi summæ laudis et honóris coróna. Allelúia.

✠ Sequéntia sancti Evangéllii secúndum Joánnem.

Joann. 19, 28—35

IN illo témpore: Sciens Jesus, quia omnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit: Sítio. Vas ergo erat pósito acéto plenum. Illi autem spóngiam plenam acéto hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judæi ergo (quóniam Parascéve erat), un non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies illi sabbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites: et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifixus est cum eo. Ad Jesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus.

Offertorium INSURREXÉRUNT in me viri iníqui: absque misericórdia quæsiérunt me interfícere: et non pepercerunt in Faciem meam spúere: lánceis suis vulneravérunt me. et concússa sunt ómnia ossa mea **(T.P. Alleluia).**

Secreta

PROTÉCTOR noster, áspice, Deus, et réspice in Fáciem Christi tui, qui tibi semetípsum pro nobis hóstiam óbtulit: et praesta; ut eámdem immaculátam hóstiam offeréntes, ipsi quoque in holocáustum tibe accéptum transeámus. Per eúmdem Dóminum.

Præfatio de Cruce

Communio Ps. 21, 17—18

FODÉRUNT manus meas, et pedes meos: dinumeravérunt omnia ossa mea **(T.P. Alleluia).**

Postcommunio

FÁCIAM tuam, quaesumus, Dómine, super nos benígnus illúmina: ut tuas justificatións édocti, per haec sacrosáncta mystéria blandiéntem mundum elúdere et persecuéntem superáre possímus. Qui vivis et regnas.

S.C.R. Decreta, vol. 1910, p. 189a